

ת"פ 15384/10/17 - אריה נגרולי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15384-10-17 מדינת ישראל נ' נגרולי
תיק חיצוני: 33272/2017

בפני כבוד השופט עמית מיכלס
המבקש אריה נגרולי
נגד
המשיבה מדינת ישראל
בשם המבקש: עו"ד אלעד גויגולד
בשם המשיבה: עו"ד רונן גינגולד

החלטה

לפני בקשה לקבלת נתוני העמדה לדין, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: החוק).

1. הנתונים המבוקשים הם אלו:

א. מדיניות והנחיות התביעה הכללית בנוגע להעמדה לדין של חשודים בעבירה של הפרת חוק הכניסה לישראל, סעיפים 7 ו-12(4) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: העבירה ו-חוק הכניסה לישראל בהתאמה).

ב. מספר ופירוט של כתבי האישום שהוגשו, ככל שהוגשו, בשנים 2013, 2015, 2017 בכל בתי משפט השלום בארץ, בחלוקה למחוזות בנוגע לאותה עבירה, ובפרט כאשר מדובר היה במקרה בודד, כאשר העבירה בוצעה ללא עבירות נלוות על ידי אדם אזרחי ישראל שלא היה מנוע להיכנס לישראל. כן התבקשו תוצאות ההליכים שהתנהלו באותם תיקים.

ג. מספר התיקים שנפתחו בעבירה זו באותן שנים, פירוט התיקים שנסגרו וציון עילת הסגירה.

ד. הליכים שהתנהלו בעבירה זו והסתיימו בהסדר מותנה.

2. לאחר שעיינתי בנימוקי ב"כ הצדדים בכתב ושמעתי את טיעוניהם בע"פ בדיון שנערך ביום 20.2.2020, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

ב"כ המבקש הבהיר כי המטרה לשמה מבוקשים הנתונים היא ביסוס טענת "הגנה מן הצדק". וביתר פירוט - לטענתו, מדובר בפעם הראשונה בה הוגש כתב אישום נגד חשוד בנסיבות דומות, תוך שימוש בסעיפי העבירה שיוחס לחשוד, מבלי שהתלוו לעבירה עבירות נלוות.

עוד ביקש ב"כ המבקש לדעת מהי "נקודת המפנה" שהובילה לשינוי המדיניות.

ואולם, במהלך הדיון, הסכים ב"כ המשיבה שהמקרה שלפנינו הינו המקרה הראשון בו הוגש נגד אזרח ישראלי כתב אישום בעבירה לפי סעיף 12(4) לחוק, בנסיבות בהן לא ידוע המניע לביצועה. על כך הוסיף, שמבדיקה ראשונית שבוצעה נמצא שעל אף שהעבירה נאכפה עוד קודם לכן, תיקי חקירה דומים שנפתחו נסגרו בעילה של העדר עניין לציבור, חלקם אף על ידי קציני החקירות, מבלי שהתיקים הועברו לעיון תובע.

משאישר ב"כ המשיבה מפורשות את המדיניות שהייתה נהוגה במועד ביצוע העבירה ובמועד בו הוחלט על הגשת כתב האישום נגד המבקש, קיבל המבקש מענה מפורש לעתירתו בכל הנוגע לנתונים המפורטים בסעיפים א-ג לעיל, באופן שיאפשר לו לטעון טענותיו אשר לקיומה של "אכיפה בררנית".

בכל הנוגע להליכים שהסתיימו בהסדר מותנה (סעיף ד'), אישר ב"כ המשיבה כי "תיקים מהסוג הזה" אינם מנותבים להליך של הסדר מותנה. בכך ניתן מענה אף לחלק האחרון של הבקשה.

3. לא נעלמו מעיני טיעוני המבקש, הן בכתב והן בעל-פה, וניסיונותיו לערוך אבחנות כאלו ואחרות בין המקרים השונים. ניסיון זה בא לידי ביטוי, למשל, בבקשה לקבלת נתונים הנוגעים לחלוקה בין מחוזות המשטרה שטיפלו בתיקי החקירה. ואולם, בשים לב למענה שניתן מטעם המשיבה, לא מצאתי שיש מקום לחייבה למסור את פרטי הפרטים המבוקשים, זאת הן מן הטעם שהדבר יביא להכבדה ניכרת על המשיבה שלא לצורך, והן מן הטעם שספק רב עד כמה יהיה בנתונים אלו כדי לסייע למבקש בהוכחת טענת האכיפה הבררנית. כידוע, רלוונטיות היא תנאי מקדמי בהליכי גילוי חומר חקירה. משכך, בקשה לעיון בנתונים הנוספים המבוקשים, על אף שהמשיבה אישרה את ה"תיזה" אותה מנסה המבקש להוכיח, הינה בבחינת "מסע דיג". יפים לענייננו דברי השופט י' עמית [בש"פ 6662/19 מדינת ישראל נ' יניב בן עוז, פסקה 12 (24.11.2019)], שעל אף שנאמרו בהקשר של עתירה שהוגשה מכוח סעיף 74(ה) לחוק, כוחם יפה גם למקרה שבפנינו:

"...הרלוונטיות היא תנאי מקדמי, שלב שאין בלתו, בהליכי גילוי, הן במשפט האזרחי והן במשפט הפלילי. מבחינה הרלוונטיות הם רחבים, וכוללים אפילו חומר שהוא בפריפריה של האישום (בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 625 (2000)).

אולם, על אף הגישה הליברלית, המבחן אינו מבחן הזיקה לאירוע, ובוודאי שלא "אם לא יועיל לא יזיק". לכן, בקשה לעיון בחומר מתוך גישה שמא אולי ניתן יהיה לדלות ממנו טענה לפגם כזה או אחר בהליכי החקירה, היא בבחינת מסע דיג. לא די לנאשם להעלות טענה לאכיפה בררנית כדי להצדיק מתן רשות עיון, "ואל לו לבית המשפט להתיר לסנגור להפליג למרחקים ולערוך 'מסע דיג' (fishing expedition) בלתי מסוים ובלתי ממוקד מתוך תקווה ספקולטיבית שמא ימצא בחומר המבוקש דבר מה העשוי לסייע להגנה" (בש"פ 2886/16 גורבאן נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (11.5.2016) [פורסם בנבו]; בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר, בפסקה 11 והאסמכתאות

שם (23.1.2014) (להלן: עניין שיינר) [פורסם בנבו].

4. במאמר מוסגר אציין שמאחר שנמל התעופה בן גוריון ממוקם גיאוגרפית בשטח השייך למחוז המרכז, הדעת נותנת שתיקי החקירה השונים הקשורים לאכיפת החוק בנמל התעופה מטופלים על ידי יחידה או יחידות חקירה קבועות במחוז המרכז.

5. ועוד הערה. לצורך ביסוס הבקשה הפנה ב"כ המבקש, בין היתר, לפסק הדין שניתן אך לאחרונה בעניינו של ראש לשכת עורכי הדין לשעבר [בג"ץ 4922/19 אפרים נ' ואח' נ' מדינת ישראל (9.12.2019) (להלן: העתירה)]. גם באותו מקרה התבקש בית המשפט לאפשר לנאשמים לקבל לידיהם נתונים שונים על אודות תיקי חקירה שנפתחו וכתבי אישום שהוגשו בנסיבות דומות. לאחר שבקשתם נדחתה על ידי הערכאה הדיונית, הוגשה העתירה מטעם הנאשמים. ואולם, פסק הדין שניתן עוסק, רובו ככולו, בדיון במסלול הדיוני המתאים להעלאת הדרישה לקבלת חומר לצורך ביסוס הטענה לאכיפה בררנית, כאשר בסופו של יום נקבע כי המסלול הנכון הוא הגשת בקשה לפי סעיף 108 לחוק, הסעיף במסגרתו הוגשה ממילא הבקשה הנוכחית.

6. בשולי הדברים אציין שהחלטה זו ניתנת למרות שסברתי כי תחילה על המבקש להתייצב לדיונים המתנהלים בבית המשפט, ממרביתם נעדר. ואולם, אך בשל העובדה שההחלטה עוסקת בעניין משפטי מקדמי, ובניסיון לקדם את הטיפול בתיק ישן זה, מצאתי שלא לעכב את החלטתי זו, חרף התנהלות המבקש.

באותו עניין אציין שעקב הימשכות ההליכים בתיק, על פי רוב בשל אי התייצבות המבקש לדיונים, שקלתי להקדים את מועד הדיון. ואולם, בשים לב לגילו של המבקש, הנמצא בקבוצת הסיכון שהונחתה שלא לעזוב את הבית עקב התפשטות נגיף הקורונה, יוותר מועד הדיון שנקבע על כנו, כאשר מצופה מב"כ המבקש לדאוג להתייצבותו לדיון באותו מועד.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

8. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, בהעדר הצדדים.